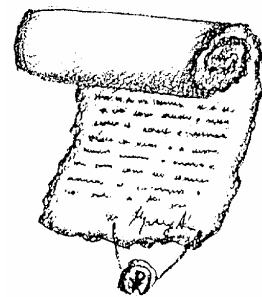

Hírlevél

A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

1995. szeptember 24. Szentírás vasárnapja

III. évfolyam 2. szám

Családjainkban bizonyára megtörtént már a nyár összegzése, a gyerekek és fiatalok beszámoltak élményeiről. Az egyházközség nagy családja számára a Hírlevél jelen számában teszik közkinccsé nyári tapasztalataikat. A plébánia különböző csoportjai (gyerek-, ifjúsági- és felnőtt korosztályhoz tartozók) színes beszámolóit olvasva betekintést nyerhetünk közösségünk életébe. Megköszönöm az egyes programok megszervezőinek és lebonyolítóinak önzetlen, áldozatos munkáját: Vargáné, Márta hitoktatóét, Dobó György cserkészvezetőét, Szeibert Andrásét, Boronkai Miklósét és Zsuzsáét, valamint a fiatalokét. Szabadságuk idejéből, és mindenfajta ellenszolgáltatás nélkül vállalták a felelősségteljes munkát. Az irgalmasság testi és lelki jócselekedeteiért az Úrtól kapjanak bőséges jutalmat. (vö. Máté 25, 33-40.)

Gábor atya

Ifjúsági táborok Miskolc-Tapolcán és Iszkaszentgyörgyön

Ha megkérdezik tőlem, hogy hol nyaraltam, azt felelem: „Miskolc-Tapolcán és Iszkaszentgyörgyön töltöttem el egy-egy hetet.”

Miskolc-Tapolcára hatan mentünk, 20 év körüli fiatalok. Célunk az volt, hogy együtt pihenjünk, kiránduljunk a Bükkben, fürdjünk a strandon, megnézzük Miskolc város nevezetességeit. Csupáncsak egy kirándulás volt, ahol az egymást követő túrajelzések közötti távolságok oly nagyok voltak (0,5 - 1 km), hogy sikerült egy kissé eltévednünk. Ellátogattunk a diósgyőri várhoz, majd onnan Lillafüredre. A tapolcai tóban rengeteg kis hal volt. Csónakázásunk alkalmával lehet, hogy azért voltam olyan ügyetlen (ugyanis éppen fordítva akartam evezni, mint ahogyan kell) mert minden figyelmemet a közelemben úszkáló halaknak szenteltem. Az étkezésre nem volt gondunk, ugyanis 3 teli hűtőtáskával érkezünk meg, amibe félig kész finomságok lapultak (még rántott nyúl is). Így szinte minden este ott tolongtunk a konyhában (a fiúk is!) a sütés-főzés tudományát gyakorolva. A szomszéd lakók meg is kérdezték, hogy otthon is ilyen háziasak vagyunk-e. Mire mi összemoszolyogtunk. Az egész héten egy kellemetlenség történt csak. Majdnem sikerült fennhagynom a kis hátizsákomat - benne az összes pénzemmel - egy miskolci buszon. A szálláshelyünktől nem messze rátaláltunk egy sziklakápolnára. Aki Miskolc-Tapolcán jár, annak érdemes megkeresnie.

Az iszkaszentgyörgyi ifjúsági tábor a fehérvári egyházmegye tábora. Mi, tétényi fiatalok tiszteletbeli tagjai vagyunk egy 4 év óta minden nyáron találkozó csapatnak. (Az idén heten voltunk tétényiek.) A napi program: előadások, elmélkedések, szentmise, játék (pl. foci), zsolozsma, közös éneklés. A közös étkezések (egyetlen hosszú asztalnál 23 ember) mindig nagy élmény. Az előadások között hallottunk a csiksomlyói máriatiszteletről; a szentignáci lelkiségről; miként közeledjünk az idősekhez; az egyéni és közösségi hivatásról. A tábor egyik kiemelkedő napja a 'fehérváracsurgói gyermeknap' volt. Az ott nyaraló csepeli gyermek hittanos táborba látogattunk el. Az volt a feladatunk, hogy rendezzünk egy vetélkedőt a gyerekek részére. Kitaláltunk nekik mindenféle feladatot. Például: ki tudja kevesebb idő alatt kivenni a vízzel teli lavór aljáról a paradicsomot kezei segítsége nélkül csupán a szájával. (Csuromvizések lettek. Ezt a feladatot még az egyik fiatal atya, Simon Péter is kipróbálta) Egy másik feladatban a gyerekeknek tojással a kezükben kellett bekopogni a falu egyik házába, s szépen megkérni az ottlakót, hogy gyorsan főzze meg, mert főtt állapotban kell visszavinni. Az egyik csapat olyan szerencsés volt, hogy éppen tojást főztek, ahova bekopogtak, s így csak kicserélték a nyers tojást egy főttre.

A mozgalmas hetet pedig egy tábortűzzel zártuk.

Maya

Találkozások ...

Augusztus első hétvégéjén néhány napos lelkigyakorlatot tartott a misszionárius Lajos atya egy maroknyi csapatnak. Esztergomból, Keszthelyről, Tokajból, Debrecenből, Nagytétényből érkeztünk, többen apróságokkal együtt. A Regina Mundi (világ királynője) kolostorbeli ciszterci nővérek adtak nekünk otthont Érdligeten. Altemplomukat, házukat, előadótermüket, kertjüket átengedték nekünk, hogy e szép környezet is melengesse szívünket. A közös imák, étkezések, a finomságok csak fokozták a jó hangulatot.

Lajos atya felkészültségét csak Fülöp szigeteki - rábaközi bája szárnyalta túl, ezért remek előadásait mindenki élvezettel figyelte.

Remélem senki nem érti félre véleményemet, amikor azt mondom: szeretném, ha a világon minden keresztény ember az adventi és húsvéti szeretetgazdag időszakon kívül évente legalább egyszer ilyen tartalmas lelkigyakorlaton résztvenne. Ez egy másfajta érzelmi feltöltődést ad, hiszen mindennapos problémáinktól elszakítva, Istenhez illő környezetben csak Rá figyelünk, a Szentlélek is hathatósabban tud 'munkálkodni' közöttünk.

Lajos atya igazi tanítómester. Nemcsak a szeretet, türelem, nagy tudás sugárzott belőle, hanem a példamutatást is. Mesélte: sokszor úgy vágta az utat az őserdőben, hogy eljusson a bennszülött törzsekhez, vigye nekik az Örömhírt. A lelkigyakorlat végén úgy éreztük, hogy nekünk csak követnünk kell, előttünk jár, vágja az utat a legjobb irányba értünk. Két példája, a kereszt cipeléséről és hitünk erősségéről, különösen megragadta figyelmemet.

A kereszt cipeléséről: 'Egy férfi látja az úton, hogy emberek kisebb, nagyobb keresztet cipelve haladnak egy irányban. Kérdésére, hogy hová tartanak, mind azt mondja, hogy a Mennysországba. Jézussal találkozáskor ő is kap egy keresztet, de túl nagy, nehéznek találja, ezért kisebbet kér helyette. Jézus teljesíti kérését. Kisebbségi keresztet a vállán beáll a sorba, az út végéhez érve azonban egy mély szakadék választja el a Mennysországtól. Mindenki leteszi keresztbe a szakadék fölött a maga keresztjét, és mint egy hídon, átmegy rajta. Hősünk, mivel kisebbre cserélte a sajátját, ezt nem tudja megtenni, nem ér át a túlsó partra a kereszt, nem kap bebocsátást. Rádöbben, hogy Jézus pontosan tudja előre, kinek mekkora keresztet ad, hogy bejusson az örök életbe, a boldogságba.'

A hitünk erősségéről: 'Két, tíz emeletes ház között kötél van kifeszítve, amelyen egy férfi ide-oda táncol. Lent a tömeg megbabonázva nézi a mutatványt. A kötéláncos előhoz egy talicskát, és áttolja a vékony kötélre a másik ház tetejére. Az emberek tapsolva éljenzik, de egy köztűz mindenkit túlharsogva kéri, hogy tolja visszafelé is a talicskát, biztosan meg tudja tenni. Erre lekiabál neki a kötéláncos: - Ha annyira hiszel bennem, akkor gyere fel, ülj bele a talicskába, hogy veled együtt toljam vissza. (Én beülnek-e ebbe a talicskába? Vállalnám-e a kockázatot, dacára annak, hogy a másik már bizonyított? Milyen erős a hitem?)

Kérlek Uram, hogy soha senki ne akarja kicserélni Nálad a keresztjét. Mindenki szeretettel dolgozzon, a szenvedést is szeretettel fogadja, hiszen ettől válik könnyebbé a cipelés.

Kérlek Uram, hogy mindnyájan bátran üljünk be a talicskába, soha ne legyünk bizonytalanok, mert a hitben 'talán' szó nincs.

Tudtam, hogy a Szeibert András szervezte, vezette közösség sok tekintetben egy húron pendül. Aki messze kimagaslott közülünk, Attila volt. (Rácz Attiláról bővebben a 'Felhívás'-ban olvashatunk. Szerk.) Tolókocsiban érkezett, mégis sokszor úgy éreztem, éreztük, hogy ő a legegészségesebb, legokosabb, legkiegyensúlyozottabb. Hitünk erősségét az ő hite csak növelte, segítve ezzel Lajos atya itthoni 'misszionáriusi munkáját.

Köszönöm, hogy ott lehettem. Remélem, jövőre is lesz lelkigyakorlat, és még többen feltöltődünk Krisztus szeretetével egymás iránt.

(M.M.)

Felhívás

Mozgássérült közigazdász, jogi egyetemi hallgató vagyok, otthon végezhető számítógépes munkát keresek. Számítógépes adatfeldolgozást, könyvelést, szövegszerkesztést vagy bármilyen más feladatot szívesen elvállalok. Kérem, aki tud, segítsen rátalálni ilyen munkalehetőségre. Az Ön segítsége információkeresésre és - adásra vonatkozik. Előre is köszönöm a gyors segítséget.

Rácz Attila 1173. Budapest, Pesti út 117. I.86.

Telefon: Bense István 258-5174

Cserkésztabori beszámoló

Bár sok éve táborozom nyaranként, de idén voltam először cserkésztaborban. Mikor útnak indultam, még nem is tudtam elképzelni, mi vár rám. Érkezésünkkor a tábor már elő volt készítve, de a nem is kevés építési munka ránk várt. A füzéri vár alatt egyre gyorsabban emelkedtek ki a földből a színes sátrak. Az első megpróbáltatások után „pihenésképpen” nagyon sok program várt ránk, bár a napirendet pontosan be kellett tartani, ami csak az első napokban volt nehéz. A korai kelés után egy kis „frissítő” torna, majd egy még frissítőbb „mosakodás” következett a pataokban, amit a saját készítésű zuhatagok könnyítettek meg. A programok hol a testünket, hol a szellemünket mozgatták meg. Ilyen volt az akadály-, íjász- és teniszverseny, vagy a tábortűzre való készülődés. Az étel mindig jó volt (kivéve, ha a Lajhár őr csinálta). De ami talán a legjobban meglepett, az a közösségi szellem volt. Mindenki segített egymásnak és a kisebb összecsordulások is „csak” szeretetből voltak. Azt hiszem, itt igazán a cserkészlet adta meg a tábor szellemét.

Utóirat Gábor atyának: Bármilyen hihetetlen, de a két hetet, ha nehezen is, de kibírtuk fürdőszoba nélkül...

Balogh Borsa
7. oszt.

Leányfalui kirándulás

3 napra mentünk Zsuzsáékkal a Dunakanyar kempingbe, Leányfalura. Délután 5 óra felé megérkeztünk, elkértük a házakhoz a kulcsot és még aznap beköltözködtünk. Kellemesen telt az esténk is, jobban megismerkedtünk egymással.

Másnap a Vöröskő - Paprét - Úrasztal oldal - Visegrád útvonalon kirándultunk egy nagyot. Vöröskőről nagyon szép volt a lelátás a Dunakanyarra. Visegrádnál megszemléltek a nyári Bob-pályát is. Kb. este 6 órára értünk haza Visegrádról volánbusszal. Még a rossz idő ellenére is szép volt a kitérés és gyönyörű volt a táj. Aznap este töltött káposztát vacsoráztunk, ami nagyon finomra sikeredett. Vacsora után esti imaként zsolozsmáztunk, majd mindenki elment aludni - néhány fiataalt kivéve...

Vasárnap reggel a nevelésre szorulók - akik előző este nem mentek el aludni! - elkészítették a reggelit. Mindenki összehajlította a csomagját és utána reggeliztünk. Az étkezést követően kitakarítottuk és elhagytuk a kempinget.

Szuper volt!

Nagy Petra
VIII.oszt.

Hittanostábor Kosdon

Mintegy 50 fiatal részvételével augusztus 10 és 19-e között került sor az immár hagyományosnak számító "kosdi hittanostábor" megrendezésére. A tétényi és budafok-felsővárosi fiatalok mellett voltak résztvevők Edelényből, Miskolcraól és a főváros más kerületeiből.

A tábor gazdag lelki élete mellett színes programok is segítettek kikapcsolódásunkat, ezek között szerepelt például volt plébánosunk - Keszthelyi Ferenc püspök atya - meglátogatása is Vácon, valamint Szécsényben egy ferences rendház meglátogatása is. Ez utóbbi helyen egy fiatal testvér kísért bennünket, s bemutatta a rendház történetét, kultúrtörténetét. Jártunk Hollókőn, Nagybörzsönyben és Balassagyarmaton is.

Ez a tíz nap kellemes volt és humorral fűszerezett, bár sajnos a sűrűlódásoktól sem volt mentes. Esténként-délutánonként többen léptek fel kellemes, humoros, élvezhető műsorral. Varga Pétemé, Márta néni mindent megtett azért, hogy a sűrűlódások elsimuljanak és a tábor folyamán is közelebb kerüljünk Istenhez. Ha az elsőre tett kísérletei nem is mindig voltak maradéktalanul sikeresek, a másodikban minden bizonnal remekelt. Minden este összegyűltünk a kis templomban, ahol egy-egy ember előadást tartott egy szent életéről, majd ezen, bibliai gondolatokon, valamint szentek írásain elmélkedtünk.

E cikk útján szeretnénk köszönetet mondani a kosdi egyházközségnek, különösen Márta néninek és Gábor atyának a támogatásért, enélkül ugyanis sokak számára valószínűleg elérhetetlen lett volna a tábor. Az atya és a budafok-felsővárosi atya is meglátogatott bennünket a táborban.

Wagner Péter
I. gimn.

RÓMA 95'

Az idei programokban gazdag nyaramat koronázta meg a Rómában rendezett Nemzetközi Ministráns Zarándoklat, amelyre a részvételt a plébános úr javaslata, valamint egy tesztlap sikeres kitöltése után nyertem el.

Augusztus 25-én délután indító áldást kaptunk Paskai bíboros úrtól, majd rövid - egy órás - eligazítás után elindult a négy buszból álló karaván a Szent Imre templom elől. Másnap, szombaton érkeztünk meg Assisibe, a zarándoklat egyik fontos állomására. Itt rövid városnézés után 12-kor misén vettünk részt a Szent Klára templomban.

Este 6 körül érkeztünk meg Rómába a szálláshelyünkre - ez egy szalézi leánykollégium volt -, ahol meleg vacsorával vártak minket. Az esti ima után már alig vártuk, hogy kipihenhessük a másfél napos út fáradalmait. Ám erre nemigen volt időnk, mert reggel fél hétkor ébresztettek minket. Mise, majd reggeli után indultunk Róma egyik legrégebbi katakombájába, a Priscilla katakombába, ahol láttuk a legrégebbi Mária-ábrázolást is. A katakomba meglátogatása után megebédeltünk és megnéztük a három nagy bazilikát - azért csak hármat, mert a Szent Péter bazilikát másnapra hagytuk. Hétfőn - 28-án - reggeli után indultunk Néri Szent Fülöp templomába, közös misére a fehérváriakkal. Mise után következett a Szent Péter bazilika megtekintése. Itt felmentünk a kupolába is. Annak belső részéről nagyon félelmetesnek tűnt a bazilika, mert innen még jobban lehetett látni a parányi mozaikokból kirakott hatalmas ábrázolásokat. Kívülről pedig egész Rómát, mint egy terepasztalt. Délután megismertük az ókori Rómát és a Szent Péter bilincsei templomot.

Kedden korán keltünk és indultunk békeimára és pápai audienciára a Szent Péter térre. A rendezvény egy bemutatóval kezdődött. Minden ország először énekelt egy dalt és utána országokként általános bemutatást tartottak. Ebben ismertették, hogy kik honnan és hányan jöttek. Ekkor tudtam meg, hogy a 16 ezer ministráns közül 1200 a magyar, és 10.000 a német. Ez kb. másfél órát tartott, ezután hosszas várakozás után megérkezett autóján a pápa és két kört tett a tömegben. Először a németekhez majd a franciákhoz szólt és harmadszorra minket, magyarokat köszöntött. Beszédében - ami mindenkit elgondolkodtatott - kifejtette, hogy nem szabad elhagyni magunkat és hitünket, továbbá, hogy mit jelent ministránsnak és békesszerszörnek lenni. Gondolatmenetét a magyarok éltetésével zárta, ezt hatalmas ujjongással köszöntük meg. Ezután beszélt a többi országhoz is és tapsvihar közepette csendesen elvonult. A pápa beszéde sokunkban mély nyomot hagyott, számunkra ez volt a zarándoklat tetőpontja.

Szerdán reggel elhagytuk véglegesen a szállást, de még megnéztük Rómát és a Vatikáni Múzeumot. A múzeum mély benyomást tett rám, mert nemcsak a szobrok és a többi kiállított tárgy volt gyönyörű, hanem maga az épület is. Éjfélkor elindult a buszkaraván haza a II. Viktor Emánuel emlékmű elől. Csütörtökön Veronában vendégül láttak minket a helyi ferencesek egy reggeli erejéig, és indultunk tovább. Este 11 körül érkeztünk meg indulásunk helyére.

Hálás vagyok azért, hogy részese lehettem ennek a nagyszerű hat napnak, melynek hangulatát, élményeit nem biztos, hogy sikerült írásomban visszaadni.

Botos István
I. gimn.

**MINISTRÁNS
RÓMA
ZARÁNDOKLAT**

"BOLDOGOK A BÉKÉSSZERSZÖRŐK"

A jelvényen a két betű két görög szó kezdőbetűje. Ez a jel már az őskeresztény, korszakban is használatos volt annak a jelzésére, hogy valaki keresztény volt, Krisztushoz tartozott. A Krisztusjelvény fele fordul két galamb, mint a béke jele. Noé galambokat küldött ki a bárkából, amelyek olajággal a csőrükben tértek vissza. Jézus megkeresztelkedésekor a Szentlélek galamb alakjában jelent meg. Sok őskeresztény sírban, a katakombákban a sírlemezeken megtaláljuk a galambot bevésve.

A krisztusjelvény és a galambok egy keresztbe vannak bevésve. Krisztus kereszten halt meg mint egy gonosztevő, nekünk ez a jel a megváltás jele, a halál feletti győzelem jele. A babérkoszorú a kereszt körül, egykor Rómában a győztesek jele. A plaketten kereszt ezen győzelmi jelekkel van körülvéve.

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség. Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamint hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Szeibert András (1225. Budapest, Batthyány u. 34. Tel : (1) 226-8699),

Németh András (2440. Százhalombatta, Százhalombatta, Hága László út 11. Tel : (23) 354-742).

A plébánia levelesszekerényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 7 Ft . A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.